
DZIECIOWODZ (2) *sb m*

Tekst nie oznacza é oraz ó; pierwsze o jasne.

sg N dzieciow(o)dz (1). ◇ I dzieciowodz(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Prowadzący dzieci, wychowawca (kalka z grec. παιδαγωγός); tu w przen: O Starym Zakonie (2) : A przetoż zakon/ dziećinnym wodzem náfzym był do Chriftuáf: [...] Lecz gdy przyfzłá wiárá: iuż nie ieftefmy pod dziećiowodzem [iam non sumus sub paedagogo], WuNT Gal 3/25, Ccccc4v.

Synonim: pedagog.

SB